

Prenumerationspris, postporto
inberäknadt, 50 cts.
Lösenummer 5 cts.

Korespondenser och med-
delanden, som äro af allmänt in-
teresse, mottagas med tacksamhet.

Agenter för Den Skandina-
viske Canadiensaren önskas öfver allt
och på alla platser, der våra lands-
män finnas.

KONTOR: 713 Main str.,
Winnipeg - Man.

EMANUEL ÖHLEN, REDAKTÖR.

Anmälan.

Den Skandinaviske Canadiensaren får härmed framföra sitt tack till landsmännen för den välvilja den rönt under sin nu mer än två åriga tillvaro.

Gerna skulle vi önska att utgifva tidningen oftare, men ännu kan det icke förverkligas. Tidningens innehåll blifver det samma som hittills, nemligen att efter lästa förmåga söka behandla Skandinavernas i Canada politiska, sociala och religiösa frågor samt synnerligen förhållandena i Manitoba och Nord vestern. Allmänna Skandinaviska, Canadiska och utländska nyheter, samt meddelanden om jordbruket komma att gifvas.

Prenumerationspriset, postporto inberäknadt, är 50 cents per år. För samma pris sändes tidningen portofritt till Sverige, Norge, Danmark och Finland. Tidningen sändes från nu till den 1sta Januari 1891 till alla prenumeranter, som nu insända sin prenumerationsafgift \$0,50 för nästkommande år.

Vi överlemnna Den Skandinaviske Canadiensaren till våra landsmän och landsmanior och hoppas att fortfarande få påräkna deras vänliga understöd och beskydd.

Winnipeg 30de November 1889.
Redaktionen.

TILL TIDNINGENS LÄSARE:
Vänligen anhålles om öfverseende med drojsmålet i följd af en längre tids sjukdom.

GODT NYTT ÅR!
PRENUMERERA!

Insänd prenumerations afgiften med snaraste att tidningen måtte komma Eder tillhanda i rätt tid.

NYÅRS SÅNG.

Hvad är för ton så ren och klar,
I midnatten jag hör?
Den stilla genom rymden far
Och själens fibrer rör.
Jag hört den för, dock icke så,
O, sägen hvad det tyder på—

Jo, tolf nu tornets klocka slår
Och bådär slut är gammalt år.
Hvad var, som ymod blandade
I klockans matta slag?
Det lat, som när en strandade
Bland skär en dimmig dag.
Jag kändt det för, dock icke så,
O, sägen hvad det tyder på—
Jo, evighetens dörr slogs opp,
Och in till hvila året lopp.

Hvad var det sista slaget kvad
I himlarymden der?
Jag kan ej säga riktigt hvad,
Men underligt det är,
Och ekot för mitt minne står
Så likt en bok, man sammanläs.
Ja visst. En dag du skall få se,
Det var din årsberättelse.

Hvad var, som klang så silfver likt,
Så fullt af melodi,
Så uppå nya tankar rikt,
Som något här kan bli?
Det spred, lik stjernan, himmelskt
ljus.
I natten ned till jordens grus—
Jo, det var hoppets stjärna, som
Stod upp då nya året kom.

Hvad är för hopp — jag frågar än
Det året har med sig?
Finns hopp för alla vandringsmän?
Finns hopp för dig, för mig?
Jag hoppas har rätt mången gång,
Men bort det dog, lik nattlig sång.
Jo, hopp det fins för liten, stor,
Men mest för den, på Herren tror.

Till dig, som mina tider har
Uti din hand, jag ser.
Hvad helst, som kommer eller far,
En sak jag endast ber:
Blif själf mig nära hvarje dag,
Att året vid dess sista slag
Ej sueka skall så tungt för mig!
O Gud, förbarma dig!
C. O. H.

NÅGRÅ DRAG AF BRASILIENS NATUR OCH HISTORIA.

Under senare delen af 1400-talet voro Europas folk varmt intresserade af att, för världshandelns skull, finna en direkt sjöväg rundt omkring Afrika till det rika Ost-Indien. Det var portugiserna, "den tidens engelsmän", som gingo i spetsen för dessa sjöupptäcktsfärdar, och som också ändtligen lyckades på denna väg nå det efterlängtda Indien, år 1498. Två år senare ämnade sig en portugis vid namn Cabral samma väg. Men obekant med de för segelfartyg mycket svåra vind- och strömförhållandena på Afrikas vestra kust, förlorade han kosan och dref långt ut på det Atlantiska hafvet, ej så noga vetande, hvar han befann sig. Efter att sålunda drivit en tid i syd-vestlig riktning, hamnade han omsider på Syd-Amerikas östligaste kust, i det af ingen europés fot ännu beträdda Brasilien. En blick på världskartan öfvertygar oss strax, att det är lättare, än man skulle tro, att komma på en sådan villoväg.

Det sålunda af ett slags miss- tag år 1500 upptäckta Brasilien togs af Cabral genast i besittning för konungariket Portugals räkning och dess omätliga vidder började snart koloniserar af af-ventyrslyskande eller lycksökande portugiser. Det var ett land af utomordentlig rikedom, som det lilla Portugal sålunda fick på sin lott. Dess ytvidd är icke mycket mindre än hela Eurippas, dess rikedom på mineraler är stor, och jordmånen bördighet framdrifver en växtlighet så oerhörd, att en europé, åtminstone en norrlö, svårigen kan förstå sig den.

Som Brasilien nästan helt och hållet är beläget på andra sidan equatorn, är dess klimatförhållanden upoch nedvända i jämförelse med våra. De nordligaste trakterna äro de hetaste, de sydligaste de svalaste. Från juni till oktober infaller den svalaste årstiden, derefter till in i februari den varmaste, och så under ett par månader en rengtid, närmast påminnande om en Göteborgsvinter. Naturen är allt igenom af jättebeskaffenhet. Floder, som i Europa skulle anses ofantliga, höra i Brasilien till de oansenliga, och Brasiliens största flod, Amazonfloden, för så mycket vatten till hafvet, som kanske Europas alla floder tillsammans.

Också är hafsvattnet sött många mil utanför Amazonflodens mynning. Landet kan, till sin naturliga beskaffenhet, delas i två ungefär lika stora områden: ett nordligt, utgörande Amazons flodens vattenområde, lågt och bevuxet af urskogar, s. k. selvas, och ett sydligt, uppflyddt af höga och vidsträckt berg, genomskurna af bördiga dalsänkningar. En brasiliansk urskog har ingenting med sig jemförligt i vår verld. Ej blott att de otaliga växterna trängas om hvarandra quadrattum jord, de tjockstammiga träden skjuta också uppå upp till en sådan höjd, att våra högsta ekar och bokar godt skulle få rum i deras skugga. Upp efter dessa högresta träd krypa otaliga slingerväxter, som fortsätta att vira sina rankor från gren till gren, från träd till träd, fyllande skogarna med de fragrade bladgirlander, som prunka med blommor i de brokigaste färgskiftningar. Den lilla människovarelsen lär gripas af en öfverväldigande känsla af skaparaktens storhet och sin egen litenhet, då hon träder in i de mörka djupet af en sådan urskog. Sin stagheter får hon erfara såväl af nödvändigheten att steg för steg bana sig väg med yxan, som afven af faran att när som helst råka ut för giftiga ormar eller andra farliga djur, ej minst de oerhörda svärmarna af plågsamma insekter.

Sådant var det jätteland, som i 320 år utgjorde en koloni åt det lilla oansenliga Portugal. Det kan icke annat än vecka förvåning, att än i dag en ganska ringa del af Brasiliens rikedomar blifvit af människor tillgodogjorda. Visserligen utskippas derifrån kaffe socker, bomull, gummi, tobak och många slags träsorter af betydligt värde, men landets industrier är oringa och största delen af dess jord obrukad. Detta beror af dess ringa folkmängd, än i dag knappt öfverstigande 12 mill. Och den

ringa folkmängden torde bero ej så mycket af klimatet, som ej snarare af den sega kraft, som människan måste utveckla för att besegra denna jättenatur och för må henne att tjena sig. Det är nog hufvudsakligen denna naturens väldighet, som afskräckt Amerika- farare från att värda sig till Brasilien.

År 1807, då kjesar Napoleon I förfogade öfver de flesta Europas troner, föll det honom in, att i sin tidning helt kort förkunna att det portugiska konungahuset upphört att regera. Konung John den VI i Portugal fann inför detta maktspråk rådligast att genast med hela sin familj inskippa sig till sitt biland Brasilien, i hvars hufvudstad Rio de Janeiro han sedan lefde och regerade in- till 1821. Då var Napoleon länge sedan störtad, och portugiserna hade åter erkänt sin forna konung. Men, som sagt, John VI lemnade icke Rio förr än 1821, då han återvände till Lisabon, åter begynnande att behandla Brasilien som ett portugisiskt biland. Brasilianserna, nu mer utgörande en blandning af portugiser, indianska urinnevånare och importerade negerlafvar, hade under tiden fått smak på att reda sig Portugal frutan och tälde icke vidare det småaktiga förmynderskap, som utöfvades af moderfolket. De förklarade sig därför, kort efter konungens återresa till Europa, oberoende af Portugal och utropade den i Rio kvarlemnade kronprinsen till "Brasiliens konstitutionelle kjesare och ständiga försvarare" under namn af Dom Pedro I. Ingen kan förtänka dem, att de så gjorde, och John VI fann snart rådligast att erkänna det nya sakförhållandet. Sålunda lösrucktes Brasilien från Portugal på ett högst naturligt sätt, ungefär samtidigt dermed, att de till Brasilien gränsande spanska kolonierna samt och synnerligt gjorde sig fria från sitt spanska moderland.

År 1831 lemnade Dom Pedro I för alltid Brasilien och reste till Europa, öfverlåtande kjesarkronan åt sin spåde son, Dom Pedro II. Det är denne, en gammal världsvärd man, som i dessa dagar nödgats afsäga sig sin krona och taga ett sista farväl af sitt kära fosterland på andra raden världshafvet. Det halfva århundrade, som hans regering omfattat har varit rikt på inre utveckling för Brasilien. Sjelf har han troget fyllt sina regentplikt; på allt sätt främjande sitt lands framåtskridande i lagbunden frihet, sann upplysning och valstånd. I slafveriets nyss skedd afskaffande har hans regering särskilt rest en väcker minnesvärd, så mycket vackrare, om det är sant, att de forne slafegarne, i bitterhet mot reformen, väsentligt bidragit till kjesardö- mets afskaffande. Brasilens folk skall nog heller aldrig glömma den skuld, hvori det står till sin gamle trogne, anspråklöse, beskyddare.

Men hvarför kunde han då icke "dö i fred?" Den frågan ha vi

icke tillfälle, att upptaga. Blott så mycket må påpekas, att Brasiliens förhållanden redan länge varit stadda i en sådan utveckling, att öfvergången från monarki till republik i verkligheten var så godt som genomförd förut, och hvad som nu skett, är icke mycket mera än en formsak, en namnförändring, motsvarande det inre sakförhållandet. Kjesaren sjelf tyckes aldrig motverkat denna sakernas gång, med vanlig själf- uppföring sittande, landets väl och folkets önsknings öfver sina egna intressen. Det måste också anses för en lycka, att revolutionen inträffat under en sådan kjesare, öfver hvars världsvärd person ingen bitterhet, intet hat vågat kasta någon skugga. Allt har varit en förändring i sak, mot personen har, så vidt möjligt, bevarats en oförminskad grannlagenhet och respekt. Sällan eller aldrig har väl en så betydande statshvåfning skett med mindre våldsamt och bitterhet.

När man läser om, huru Dom Pedro vid sin tronafsägelse till- önskade sitt älskade Brasilien all framtida lycka, spårar man der bakom någon ting rörande kärleks- fullt. Ingen klagan, ingen förbit-tring. Saken är den, att han aldrig varit dörd af kjesarkronans glans, därför kan han och bära hennes förlust med fullkomligt jemmod. På sina tidigare resor i Europa har han vunnit allmän tillgifvenhet genom sin utomordentliga färdlöshet och välvilja. Äfven vår hufvudstad har han för några år sedan gastat, ej så som en kjesare med pomp och ståt, utan vandrande omkring på dess gator i all enkelhet, såsom en menniska bland menniska, det var så han ville hafva det, enligt sin uttryckliga förklaring.

Må hans älderdom förlytta i lugn, forlufvad af de vetenskap- iga studier, som alltid egt hans varmaste kärlek! Och må vi, namnlösa småvarelser på verdens skådebana, ställa oss lika fria och obundna till det som utgör vårt jordelofs ära och fröjd, att vi med samma undergifvenhet och lugna besinnning må skiljas ifrån det, när vi ofelbart, förr eller senare måste säga det farväl!

(Göteborg. Veckob.)

Handeln med flickor i Stambul. En högt stående turk, bosatt i Konstantinopel, skrifver till Daily News:

I sjelfva Stambul finnas omkring 90 mäklare, som köpa och sälja slafvinnor. Dessa äro inlograde i hus som äro väl bekanta för publiken, ungefär på samma sätt som hvarje annan affärslokal. Det finnes omkring 30 sådanna hus.

De abessinska slafvinnorna äro mycket sällsynta i följd af deras omätliga kropps-konstitution; de tåla ej klimatet i Konstantinopel.

En abessinsk flicka på 14—17 år kostar 60—120 pund, men för en som är verkligen väcker betalas ända till 300. Flickor från 12—14 år betalas med 100—300

pund. Priset beror på storlek, utseende och på huru vida flickan kan sjunga eller spela. I Ismail paschas dagar betalades i Egypten mycket högre pris än nu för hvita slafvinnor. De cirkassiska flickorna voro nemligen mycket eftersökta som „rasförslättare“.

Många af dessa slafvinnor ha bra och befinna sig särdeles väl. Det hör nemligen ej till sällsyntheterna att deras herrar behandla dem med all möjlig hänsynfullhet. Men det händer också nästan dagligen, att slafvinnor rymma i förtviflan öfver den grymhet hvarmed de behandlas.

Koranen förbjuder slafveri, men det är ett faktum, att det i sultanens olika harem finnas omkring 1,500 köpta slafvinnor. Det vore naturligtvis godt om slafveriet upphäffdes, men detta kan endast ske genom en personlig befällning från sultanen och en sådan befällning kan framtvingas endast genom ett gemensamt uppträdande af de europeiska makterna.

Emin pachas tacksägelse till den britiske Emin-komiteen. Den londonska Emin-pascha-komiteens president har mottagit följande skrivelse, daterad den 23 aug. från Msalala vid södra ändan af Victoria Nyanza:

„Sedan vi under Mr. Stanley's skyddande ledning uppnått denna plats, är jag ifrig att så fort som möjligt, om än blott i några få ord, säga Er, hur högt vi skatta Er ädelmodiga hjälp, som Ni ha sändt oss. Då jag under trycket af vedervärdigheterna först anropade världen om hjälp åt mitt folk, viste jag väl med mig, att min bön icke skulle förklina öhörd, men jag trodde aldrig att en sådan vänlighet vore möjlig som den Ni och hjälpkomiteens subskribenter hafven visat oss. Det är omöjligt att nu berätta för Er, hvad som förefallit efter Stanley's första besök. Hans vana penna skall skildra för Er allting vida bättre, än jag skulle kunna ske. Ända tills denna lyckliga tidpunkt inträder, ber jag Er uttala till alla subskribenterna min tacksägelse och tacksägelsen från denna handfull olyckliga människor, hvilka genom Eder skridande rycktes undan fördärfvet och nu hoppas åter få omfattas de sina. Att här tala om Stanley's och hans officerars förtjenster skulle vara att icke göra dem rättvisa. Om mitt lif blir bevaradt, så skall jag icke blifva dem skyldig erkännandet af desamma. Med mycket, mycket tack är jag

Er mycket förbundne,
dr. Emin“

SVERIGE.

STOCKHOLM. Hvad de små förbruka. Öfverstyrelsen för Stockholms folkskolor har för nästa år infordrat anbud å: 1,400 krus grönt blått, 85 flaskor rött blått, 1,500 gross stålpenor, 108 gross blyerts-penor, 30,000 st. griffilar, 160 gross krita, 51,500 skrifböcker

1860 st. konstruktionsböcker, 15 ris hamppapper, 12 ris karduspapper, 8 ris prempapper, 20 ris lask-papper m. m.

— Gåfva, Grosshandlaren Julius Nathan i Stockholm har skänkt 500 kr. att användas till veduppköp för de fattiga i Norrköping.

— Brännvinstillverkningen i riket. Under tiden från den 15 november till den 2 december tillverkades vid 143 brännerier 2,946,425 liter brännvin mot 2,664,837 liter under motsvarande period af 1888.

— Olycksfallsförsäkring för Stockholms arbetare. I stadens budget för 1890 föreslås ett förslagsanslag af 2,000 kr. till understöd åt arbetare eller andra dermed jämförbara personer som genom olycksfall skadats, och åt efterlevande efter sådana personer som af så beskaffad anledning aflidit i stadens tjänst.

— En segeklämma genom skärgården. För att hålla en sådan öppen och derigenom möjliggöra sjöfartens fortgående hela vintern föreslår beredningsutskottet att stadsfullmäktige i likhet med föregående år, utverka ett statsanslag af 5,000 kr. att användas sedan den af Stockholms stad för ändamålet anvisade lika stora summan åtgått.

— Svår storm rasade i Stockholm natten till den 9 dec. Roslagsskutor vid Nybrohamnen blefvo illa ramporerade. På flera brusto tåg och ankarkettingar. Fyra lössletto alla förtöjningarna och drefvo upp mot Norra Blasieholmshamnen hvarifrån de sedan nedforslats till sina platser. Dessutom hafva andra båtar lidit af stormen.

— En oroväckande sjuklighet råder i hufvudstaden. Den upper sig mest genom diarréer, hufvudvärk, lättare feber och värk i lederna. Från skolorna äro en stor del barn frånvarande. Äfven inom stadens tjänsteverk råder stor sjuklighet liksom de i hufvudstaden garnisonerade regementena. Den elakartade difteripidemin har icke ökat, men sjukdomssiffran är likväl ganska stor.

— Polisman belönad för djurskydd. Svenska allmänna djurskyddsforeningen har genom öfverståthållareembetets försorg lätit tilldelas öfverkonstapeln vid centralpolisen C. Lindberg föreningsens silfvermedalj, åtföljd af en erkännanskrivelse för det nit och lidliga intresse för djurskyddets inom hufvudstaden befrämjande som hr Lindberg under flera år ådagalagt.

— Sultanen är artig mot svenskarne. Från ångkorvetten Frejas vistelse i Konstantinopel har ingått ett brev, dateradt den 2 dec., ur hvilket nedanstående torde vara af allmän intresse: Sultanens artighet mot oss är alldeles utomordentlig. Samtliga officerare ha blifvit dekorerade med turkiska ordnar. Musikkåren har varit i land och blåst för sultanen, vid hvilket tillfälle hvarje medlem af densamme erhöi medalj för „musikalisk vetenskap“ samt 10 guld-pund P. som, ehuru ej det minsta musikalisk, medföljde som en sorts tambourmajor, tilldelades äfven samma medalj jemte 15 guld-pund. På Oscarslagen skickade sultanen ombord till besättningen 10 st. levande baggar, bröd, kött, smör, socker, risgryn, kälhufvuden, vin och öl så att extra lunch bestods. Vi äro alla mycket förtjusta öfver vistelsen härstädes och det utomordentligt artiga bemötandet.

Winnipeg's torg priser

den 31 December 1889.

Hvete, per bushel	\$ 0.60—\$0.62
Hafre	\$ 0.35—\$0.40
Hvetemjöl, Patents, per sack	\$ 2.00—\$3.00
Do, Strong bakers, do	\$ 2.50—\$2.70
Do, Second bakers, do	\$ 2.00—\$2.25
Do, XXXX, do	\$ 1.50—\$1.75
Do, Superfine, do	\$ 1.25—\$1.50
Kli, per ton	\$13.00—\$14.00
Halfmjöl, efter märke	\$ 2.60—\$3.00
Wed, tamrak, per cord	\$ 5.25—\$5.50
Do, Poppel, do	\$ 3.50—\$4.00
Do, lönn, do	\$ 6.50—\$7.00
Do, ek, do	\$ 6.00—\$6.50
Hä, per ton	\$ 5.00—\$9.00
Halm, per lass	\$ 3.00—\$ 4.00
Ägg, färska, per flussin	\$ 0.25—\$0.30
Smör, mejeri, per pound	\$ 0.18—\$0.25
Flask, do	\$ 0.06—\$ 0.08
Kalkkött, do	\$ 0.05—\$0.06½
Färkött, do	\$ 0.08—\$ 0.10
Beef, do	\$ 0.04—\$0.05
Potatis, per bushel	\$ 0.65—\$0.75
Morötter, do	\$ 0.60—\$1.00
Lök, do	\$ 1.50—\$ 2.00

C. H. ROBINSON

rekommenderar sig hos den skandinaviska allmänheten med ett första klassens
Hyrkuskverk.
22 och 24, Jemini Str.
WINNIPEG - - - - - MAN.
Telefonförbindelse.

SAMMANTRÄDEN.

Skandinaviska fruntimmers syföreningen sammanträder till arbete hvarje Torsdags-e. m. kl. 2.
Skandinaviska missionsföreningens medlemmar sammanträda första Tisdagen i hvarannan månad och dess söndagskolstyrelse första Torsdagen hvar tredje månad.

GEO. H. CAMPBELL.

JERNVÄGSSTATIONEN & 471 MAIN ST.

Winnipeg - - - - - Man.

Rekommenderar sig hos skandinaverna för biljetter till billigaste priser.

GENERAL AGENT FÖR

Allan-, Dominion- och Beaver-LINIERN A

Biljetter säljas till och från Winnipeg och följande platser; Stockholm Göteborg, Malmö, Köpenhamn, Esbjerg, Kristiania, Stavanger, Bergen, Kristiansund och Trondhjem.

Biljetter säljas af mig billigare än hos någon annan. När ni ämnar sända eder vänner i gamla landet, hänvänd eder till mig för biljetter och upplysningar. Tidtabeller och seglingslistor etc. lemnas fritt till hvar och en, som muntligen eller skriftligen hänvänder sig till kontoret.

Pennningar emottagas för försänding till Sverige, Norge och Danmark utan afgift. Bref med förfrågningar på svenska, norska eller danska besvaras med omgäende på samma språk.

SEGLINGSLISTA.

ALLANLINIEN.

Ångare	Från Liverpool	Från Portland	Från Halifax
Circassian	12 Dec.	2 Jan.	4 Jan.
Sardinian	19 "	9 "	11 "

DOMINIONLINIEN.

Ångare	Från Liverpool	Från Portland	Från Halifax
Sarnia	26 Dec.	16 Jan.	18 Dec.
Oregon	9 Jan.	30 "	1 Febr.
Sarnia	6 Febr.	27 Febr.	1 Mars

BEAVER LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Boston	Från New York
12 Dec.	Lake Huron		2 Jan.
25 "	Lake Superior	15 Jan.	

Vidare upplysningar meddelas af J. W. Berg, Plum Coulee, Manitoba. John Hallonquist, Bergen, Manitoba. Alex. Stenberg, New Stockholm, Ohlen P. O. Assa. B. Hallonquist, Oak Lake, Manitoba eller af

Geo. H. Campbell,

GENERAL AGENT

Homestead lag.

Alla sektioner med jemna nummer utom 8 och 26, äro öppna för „homestead“ och „pre-emption“.

INSKRIFNING.

Inskrifningen skall göras personligen å närmaste landkontor, i hvilket landet, som man önskar erhålla, är beläget, eller om nybyggaren föredrager, må han, efter ansökan, till imrikesministern i Ottawa eller till Dominion Land Commissionen i Winnipeg, befullmäktiga någon nära landkontoret att förrätta inskrifningen för honom.

SKYLDIGHETER.

Enligt nu gällande lag, kunna homsteads skyldigheter fullgöras på trems sätt.

1.) Tre års odling och bosättning, under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än 6 månader något år, vid förlust af sin rättighet till landet.

2.) Bosättning under tre år inom 2 mil från „homestead“ kvartsektionen, och efteråt, strax före ansökan om patent, bosättning under 3 månader i ett ändamålsenligt hus, uppförd på landet. 10 acres måste plojas första året efter inskrifningen. 15 acres ytterligare andra året och 15 acres tredje året. 10 acres måste vara besidda andra och 25 acres tredje året.

3.) En nybyggare må vara bosatt hvar som helst under de första 2 åren men första året bör han ploja 5 acres och under det andra året besä sågda 5 acres, samt odla ytterligare 10 acres, äfvensom bygga ett ändamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års forlopp från inskrifningsdagen. Derefter måste nybyggaren bebo och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT.

kan göras hos land-agenten, homesteadinspektör eller till Intelligence Officer vid Moosomin eller Qu'Appelle station.

Sex månaders notis måste gifvas skriftligen till regeringens landkommissioner af nybyggaren om hans önskan, före han gör ansökan om patent.

Intelligence-kontor finnas i Winnipeg, Moosomin och Qu'Appelle station. Ny-användande emigranter erhålla på något af dessa kontor upplysningar om land, som är öppet för inskrifning och af de i sådant ändamål anställda tjänstemän erhållas kostnadsfritt råd och upplysningar vid anskaffandet af land, som bäst lämpar sig för nybyggaren.

Alla förfrågningar om land under regeringens kontroll, och som är beläget mellan östra gränsen af provinsen Manitoba och Stilla Oceanen torde adresseras till

H. H. SMITH.

Dominion Regeringens Landkommissioner.

WINNIPEG - - - - - MA

Howden och Howden

Advokater och Notaris Publici,
Kontor 519 Main Str.,
WINNIPEG - - - - - MAN

